

Věci, které neudělá bílá žena

Jan Vyčítal

Ten muž, co u baru tak zarputile pije,
byl nejschopnější stopař z Jízdní policie,
možná ne nejlepší, však jistě jeden z mála,
než jeho kariéra rumem odplavala.

Dnes už má vlasy skoro bílé jako jíní,
chraplavě přizvukuje hrací skříní,
vrávorá odtud, až když má noc na kahánku,
vypráví story, že měl ženu Indiánku..

R: Byl z těch, pro které zákon je posvátná věc,
z těch, kteří oblékají rudý kabátec,
co s vůlí buldočí táhnou za svými muži
a denně nastavují svou děravou kůži.

Dost od nás zkusil kvůli té své Indiánce,
jestli prej spolu tančej' indiánský tance,
a jen sám pánbů ví, jak vůbec k ní kde přišel,
ani já nevzpomínám, že bych to kdy slyšel.

Poslouchal naše špatný vtipy jedním uchem,
než začal mluvit, byl jak nepřítomnej duchem,
s ní, že mu žádná rozkoš není odepřena,
ani ty, které neudělá bílá žena.

R: Byl z těch, pro...

Bylo to tuším tenkrát v čtyřicátým roce,
dva stupně Fahrenheita rovnou na vánoce,
když v poutech ved' do Dawsonu Snakea Shortguna,
čímž byla pro zákon partie vyhraná.

Pomsta má někdy rychlá křídla sokolí,
za pár dnů čekali tam na něj v údolí,
dvě hlavně pušek umně skryté v úbočí,
jedna cíl na srdce a druhá nad oči.

R: Byl z těch, pro...

V záblesku výstřelů hned s obratností šelem
zakryla tělo svého muže vlastním tělem
a jak dvě velké třešně v bílé oplatce
začal i sníh mít barvu jeho kabátce.

Pohřbil jí pod skalou, co má tvar hlavy s copem,
odešel od jízdní, a pak už to šlo hopem,
když měl čas zamířit, tak málokdy on chybil,
nad její hrob jejich dva skalpy brzo přibil.

R: Byl z těch, pro...

Ten muž, co u baru tak zarputile pije,
byl nejschopnější stopař z Jízdní policie,
každému vypráví, jak vysoká je cena
za věci, které neudělá bílá žena.